

LEPIĆ (10) *vb impf*

e jasne.

inf lepić (2). ◇ *praes 1 pl* lepi(e)my (1). ◇ *3 pl* lepią (1). ◇ *praet 3 sg m* lepił (2). ◇ *3 pl m pers* lepił (1). ◇ *imp 2 sg* leń (1). ◇ *con 3 sg m* by lepił (1). ◇ *3 pl m pers* by lepił (1).

Sł stp, Cn notuje, Linde XVI – XVII w.

1. *Formować coś z miękkiej substancji; glebare BartBydg; lutare Cn (6) : Glebare, lyepicz. BartBydg 222.*

lepić co (5): á ponim zálie drugi Papieřz Sergius nierychło łwiece álbo iáko ie wy zowiećie gromnice lepił/ áby obroną były náprzećiwko gromu y Dijabłu. *KrowObr* 89v, 68; á tym ie zwiodł gdy mu lepiłi ptařzki z gliny *BielKron* 464; *RejZwierc* [193]v. *Cf lepić co z czego.*

lepić co z czego (1): Domy [*Pigmejowie*] iáko iáłkolki z błotá łobie lepią/ A pierzem y łkorupinámie z iáieć łklepią. *KmitaSpit* A3.

2. *Sklejać, przyklejać [co] (2) : Ktory łzalonego vczy/ iákoby łkorupy lepił [*conglutinat festam Vulg*] *BibRadz Eccli* 22/7.*

*W przen [co] (1) : [Ikarus] Nábrał s ptařznych łkrzydł pierza/ y wořkiem ie łpráwił/ Potym ie łobie do rąk/ miáłto łkrzydł przypráwił. A gdy leciał ku gorze/ Słońce wořk łtopiło/ Vpadł w morze/ iuř go tám/ bárzo teřzno było. Tákřeć máłto nie wřzyřcy/ ty piorká lepiemy/ Ciągniemy łie ku gorze/ á gdzye pařć nie wiemy. *RejZwierz* 116v.*

*** *Bez wystarczającego kontekstu (2) : MurzOrt B2v; Kleyben. Lepić. Muřkác. Linere. Calag 310a.*

Formacje współrdzenne: nalepić, oblepić, oblepić się, polepić, przylepić, przylepić się, rozlepić się, ulepić, wlepić, wlepić się, zalepić, zlepić; oblepiać, odlepiać, polepiać, przylepiać, wlepiać, wlepiać się, zalepiać, zlepiać, zlepiać się; przylipać, zlipać się; zlipczuć.

Cf LEPIENIE, LEPIONY